

Υπόθεση T-132/01 R

Euroalliages κ.λπ.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Ντάμπινγκ — Απόφαση περί περατώσεως της επανεξετάσεως μέτρων των οποίων η ισχύς λήγει — Εκ πρώτης όψεως βάσιμο — Επείγον — Στάθμιση των συμφερόντων»

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 1ης Αυγούστου 2001 . . . II-2310

Περίληψη της διατάξεως

1. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Επείγον — *Fumus boni juris* — Σωρευτικός χαρακτήρας — Στάθμιση όλων των εμπλεκομένων συμφερόντων — Προσωρινός χαρακτήρας του μέτρου
(Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)
2. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία — Βάρος αποδείξεως
(Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)

3. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία — Χρηματική ζημία — Κατάσταση ικανή να θέσει σε κίνδυνο την ύπαρξη της αιτούσας εταιρίας
(Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)
4. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προσωρινά μέτρα συνδεόμενα με απόφαση της Επιτροπής περί περατώσεως διαδικασίας επανεξετάσεως μέτρων αντιντάμπινγκ των οποίων η ισχύς λήγει — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Στάθμιση όλων των εμπλεκόμενων συμφερόντων
(Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2 κανονισμός 384/96 του Συμβουλίου, άρθρο 11 § 2)

1. Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προβλέπει ότι οι αιτήσεις που αφορούν προσωρινά μέτρα πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως (*fumus boni iuris*), τη λήψη των μέτρων που ζητούνται. Οι προϋποθέσεις αυτές ισχύουν σωρευτικώς, οπότε η αίτηση σχετική με τέτοια μέτρα πρέπει να απορρίπτεται εφόσον δεν συντρέχει μία από αυτές. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων προβαίνει επίσης, ενδεχομένως, σε στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων. Επιπλέον, τα ζητούμενα μέτρα πρέπει να είναι προσωρινά, υπό την έννοια ότι δεν προδικάζουν τα επίδικα νομικά ή πραγματικά ζητήματα ούτε εξουδετερώνουν εκ των προτέρων τις συνέπειες της αποφάσεως που πρόκειται να εκδοθεί αργότερα επί της κυρίας δίκης.

μάται σε σχέση προς την ανάγκη που υφίσταται για την έκδοση προσωρινής αποφάσεως προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο ο οποίος ζητεί το προσωρινό μέτρο. Στον διάδικο αυτόν εναπόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί τέτοια ζημία. Το ότι επίκειται επέλευση ζημίας δεν πρέπει να αποδεικνύεται με απόλυτη βεβαιότητα, αλλά αρκεί, ιδίως όταν η επέλευση της ζημίας εξαρτάται από τη συνδρομή συνόλου παραγόντων, να μπορεί να προβλεφθεί με επαρκή πιθανότητα. Εντούτοις, ο αιτών εξακολουθεί να είναι υποχρεωμένος να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζεται η πιθανολόγηση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας.

(βλ. σκέψεις 60-61)

(βλ. σκέψεις 19-20)

2. Το επείγον μιας αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτι-

3. Στο πλαίσιο της εκ μέρους του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων εκτιμήσεως αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων,

ζημία οικονομικού χαρακτήρα δεν μπορεί να θεωρηθεί ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη, εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις, εφόσον μπορεί να καταβληθεί μεταγενέστερα αντίστοιχο χρηματικό αντιστάθμισμα. Πράγματι, οικονομικής φύσεως ζημία, η οποία δεν εξαφανίζεται απλώς και μόνο λόγω της εκ μέρους του εμπλεκόμενου κοινοτικού οργάνου εκτελέσεως της αποφάσεως επί της κύριας δίκης, συνιστά οικονομική απώλεια που μπορεί να καλυφθεί στο πλαίσιο των μέσων ένδικης προστασίας που προβλέπει η Συνθήκη, ιδίως τα άρθρα 235 ΕΚ και 288 ΕΚ.

Κατ' εφαρμογήν των αρχών αυτών, ένα προσωρινό μέτρο δικαιολογείται εφόσον προκύπτει ότι, σε περίπτωση μη χορηγήσεως του μέτρου αυτού, ο αιτών διάδικος θα περιέλθει σε κατάσταση ικανή να θέσει σε κίνδυνο την ύπαρξή του πριν από την έκδοση της περατώνουσας τη διαδικασία της κύριας δίκης απόφαση. Πράγματι, σε μια τέτοια περίπτωση, η εξαφάνιση του αιτούντος διαδίκου πριν από την έκδοση αποφάσεως επί της ουσίας θα καταστήσει αδύνατη την εκ μέρους του διαδίκου αυτού κίνηση μας οποιασδήποτε δικαστικής διαδικασίας προς αποζημίωσή του.

(βλ. σκέψεις 65-66)

4. Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως αιτήσεως προς αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως της Επιτροπής περί περατώσεως διαδικασίας επανεξετάσεως μέτρων αντιντάμπινγκ ή προσωρινών μέτρων προβλεπόντων την καταχώριση των εισαγωγών του οικείου προϊόντος, πρέπει να σταθμιστεί, αφενός, το συμφέρον των αιτουσών, δηλαδή των εκπροσώπων της κοινοτικής βιομηχανίας, να διαταχθεί κάποιο από τα ζητούμενα προσωρινά μέτρα και, αφετέρου, το συμφέρον των εισαγωγέων, των εξαγωγέων και των καταναλωτών προς διατήρηση των αποτελεσμάτων της επίδικης αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 78)